

מתמן ואילך, אין מקבלים גרים, כמה דאוקמוה מארי מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשיח. ואומין עובדי כוכבים ומזלות דעלמא דישתארון, יתער קדשא ברין הוא חיה דאדם, לשלטה עליהו. לקיימא בהון, (ישעיה ט) כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו. לקיים בישראל, (בראשית א) וירדו בדגת הים וגו'. (בראשית ט) ומוראכם וחתכם וגו'.

משם ואילך אין מקבלים גרים, כמו שבארנו בעלי המשנה, אין מקבלים גרים לימות המשיח. ואמות עובדי כוכבים ומזלות של העולם שישארו, יעורר הקדוש ברוך הוא חיה של אדם לשלט עליהם, לקיים בהם (ישעיה ט) כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו. לקיים בישראל, (בראשית א) וירדו בדגת הים וגו'. (שם ט) ומוראכם וחתכם וגו'.

ומסטרן דתבואות, חמשה מיני נהמא, תבירין מפלהו. ואינון, חטה, ושעורה, וכסמת, ושבלת שועל, ושיפון. אמתיל לון לישראל, הדא הוא דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה, בה'. פד יפקון מגלותא, הכי יהון תבירין, עד דיתבריר אוכל מתוך פסולת, דהיינו קש, ערב רב, עד דיתבררו וישתמודעו ישראל ביניהו, פבר, דאתבריר מגו מוץ ותבן.

ומצד של תבואות חמשה מיני לחם, שבורים מפלם, והם: חטה, ושעורה, וכסמת, ושבלת שועל, ושיפון. המשיל אותם לישראל, זהו שכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה, בה'. כשיצאו מהגלות, כף יהיו שבורים, עד שיתברר אכל מתוך פסלת, שהינו קש, ערב רב, עד שיתבררו ויודעו ישראל ביניהם, כמו בר שנברר מתוך מוץ ותבן. ועד שיתבררו מהם, י' שהיא מעשר, לא שורה על ה', שהוא לחם של חמשה מינים, לקיים את השבועה (שמות יז) כי יד על פס י"ה. ומשום כף מוץ ותבן אינו מחיב במעשר עד שיתברר. אחר שיתברר, מתפנסים לאותו מקום שנקרא ירושלים, כמו שאת החטה, אחר שנברר קש ותבן, מכניסים אותה לאוצר. כף יתפנסו ישראל, שהם בר, לירושלים, שהיא בנויה על הר ה', שנאמר בה (תהלים כד) מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב. נקי כמו בר, שהיא תבואה כשנבררת מתוך פסלת. באותו זמן - נשקו בר, ככתחלה, שנאמר בו (שיר א) ישקני מנשיקות פיהו. בר תרגום בן. באותו זמן שהיו נקיים כמו בר מתוך קש ותבן, שורה שמו עליהם,

ועד דיתברירו מנייהו, י' דאיהו מעשר, לא שריא על ה', דאיהו נהמא, דחמשה מינין, לקיימא אומא, (שמות יז) כי יד על פס י"ה. ובגין דא, מוץ ותבן, אינו מחוייב במעשר, עד דיתבריר. לבתר דיתבריר, מתפנשין לההוא אתר דאקרי ירושלים. כמה דחטה, דבתר דאתבריר קש ותבן, מכניסין לה לאוצר. הכי יתפנשון ישראל, דאינון בר, לירושלים, דאיהי בנויה על הר יי', דאתמר בה, (תהלים כד) מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב. נקי כפר, דאיהי עפורא כד בריר מגו פסולת. בההוא זמנא, נשקו בר פדבקדמיתא, דאתמר ביה, (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו. בר תרגום בן, בההוא זמנא דיהון נקיים פבר, מגו קש ותבן. שריא שמייה